

ЗАКОН О ЗАШТИТИ ОД НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се заштита од насиља у породици или породичној заједници (у даљем тексту: насиље у породици), лица која се у смислу овог закона сматрају чланом породице или породичне заједнице, субјекти заштите и поступак заштите жртава насиља у породици, оснивање Савјета за борбу против насиља у породици, те прекршајне санкције које се изричу учиниоцима насиља у породици.

Члан 2.

Основни циљ овог закона је заштита жртава насиља у породици спречавањем и сузбијањем насиља у породици којим се крше уставом и законима загарантована основна људска права и слободе.

Члан 3.

Заштита од насиља у породици остварује се примјеном овог закона и закона којима се уређује управни, прекршајни и кривични поступак, заштита дјецe и малолетника у кривичном поступку и поступак извршења кривичних санкција.

Члан 4.

(1) У сврху заштите од насиља у породици, Народна скупштина Републике Српске доноси Стратегију за сузбијање насиља у породици Републике Српске (у даљем тексту: Стратегија), на приједлог Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада).

(2) Годишње акционе планове доноси Влада на приједлог Министарства породице, омладине и спорта (у даљем тексту: Министарство).

(3) Стратегија се доноси за период од најмање пет година.

Члан 5.

Грамматички изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

II РАДЊЕ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ, ЖРТВЕ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ И СУБЈЕКТИ ЗАШТИТЕ

Члан 6.

(1) Насиље у породици, у смислу овог закона, представља свака радња насиља члана породице или породичне заједнице којом се угрожава спокојство, психички, тјелесни, сексуални или економски интегритет другог члана породице или породичне заједнице.

(2) Свака радња насиља, у смислу става 1. овог члана, која не садржи обиљежја кривичног дјела, представља прекршај, а нарочито сљедеће радње:

- а) пријетња наношењем тјелесне повреде члану породице или њему блиском лицу,
  - б) пријетња одузимањем дјете или избацивањем из стана члана породице,
  - в) исцрпљивање радом, изгладњивањем, ускраћивањем сна или неопходног одмора члану породице,
  - г) васпитање дјете на начин понижавајућег поступања,
  - д) ускраћивање средстава за егзистенцију члану породице,
  - ђ) ускраћивање права на економску независност забраном рада или држањем члана породице у односу зависности или подређености, пријетњом или недавањем средстава за живот или другим облицима економске доминације,
  - е) вербални напад, псовање, називање погрдним именом или вријеђање члана породице на други начин,
  - ж) ограничавање слободе комуницирања члана породице са члановима породице или другим лицима,
  - з) оштећење, уништење или прометовање заједничке имовине или имовине у посједу, као и оштећење или уништење имовине у власништву или у посједу другог члана породице, односно покушај да се то учини,
  - и) ухођење члана породице и
  - ј) проузроковање страха, понижења, осјећаја мање вриједности, као и друге радње које не садрже обиљежја кривичног дјела насиља у породици или породичној заједници.
- (3) Сматра се да је прекршај учињен ако је радња прекршаја извршена једном или више пута, а одређена је трајним глаголом.

Члан 7.

Чланом породице или породичне заједнице, у смислу овог закона, сматрају се:

- а) супружници или бивши супружници и њихова дјеца и дјеца сваког од њих,
- б) ванбрачни партнери или бивши ванбрачни партнери, њихова дјеца или дјеца сваког од њих,
- в) сродници по тазбини закључно до другог степена без обзира на чињеницу да је брачна заједница престала,
- г) родитељи садашњих и бивших брачних и ванбрачних партнера,
- д) сродници из потпуног усвојења у правој линији без ограничења, а у побочној линији закључно са четвртим степеном, као и сродници из непотпуног усвојења,
- ђ) лица која везује однос старатељства,

е) лица која живе или су живјела у истом породичном домаћинству, без обзира на сродство,

ж) лица која имају заједничко дијете или је дијете зачето, иако никада нису живјела у истом породичном домаћинству.

Члан 8.

(1) Жртва насиља у породици има право на психосоцијалну помоћ и социјалну и медицинску заштиту у складу са законима из области здравствене и социјалне заштите.

(2) Посебну помоћ и заштиту у складу са овим законом ужива жртва која је:

а) дијете,

б) старије лице,

в) лице са инвалидитетом и

г) лице под старатељством.

(3) Дијете је жртва и уколико је било присутно приликом вршења насиља према другом члану породице, иако радње насиља нису предузете према њему.

Члан 9.

(1) Заштиту, помоћ и подршку жртвама насиља у породици дужни су пружити припадници Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: полиција), тужилаштво, центри за социјални рад, односно службе социјалне заштите, здравствене и образовне установе и надлежни суд (у даљем тексту: субјекти заштите).

(2) Субјекти заштите дужни су поступати у складу са одредбама овог закона и пружити заштиту, подршку и помоћ жртвама насиља у породици без обзира на то да ли је против учиниоца покренут кривични или прекршајни поступак.

Члан 10.

(1) Жртве насиља у породици имају право на приступ свим субјектима заштите и ослобођене су свих трошкова поступка.

(2) Право на бесплатну правну помоћ жртве имају у поступцима остваривања својих права и заштите, у складу са прописима који регулишу област бесплатне правне помоћи.

III ПОСТУПАК ОСТВАРИВАЊА ЗАШТИТЕ ЖРТАВА НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Члан 11.

(1) Субјекти заштите дужни су без одлагања обезбиједити хитно рјешавање предмета насиља у породици, водећи рачуна да су интерес и добробит жртве приоритет у тим поступцима, а нарочито ако је жртва дијете, старије лице, лице са инвалидитетом и лице под старатељством.

(2) У случајевима насиља у породици субјекти заштите дужни су да међусобно сарађују и размјењују потребне податке и информације.

Члан 12.

(1) Чланови породице, субјекти заштите, као и запослени у образовним, социјалним и здравственим установама, као и сваки други грађанин, дужни су одмах након сазнања да је почињено насиље у породици или да постоје основи сумње да је почињено насиље у породици пријавити то полицији.

(2) Након пријема пријаве да је учињено насиље у породици, полиција је дужна да одмах о томе обавијести центар за социјални рад, који ће одмах непосредно пружити социјалну заштиту и психосоцијалну помоћ жртви, предузети друге мјере из своје надлежности, те о томе сачинити службени извјештај.

(3) Здравствена установа омогућиће жртви бесплатан љекарски преглед ради утврђивања постојања повреда физичког или психичког интегритета.

(4) О извршеном насиљу у породици полиција одмах обавјештава и надлежног тужиоца и, уз извјештај, доставља прикупљене доказе и обавјештења о томе.

(5) Тужилац у складу са околностима конкретног случаја:

а) наређује спровођење истраге или

б) подноси захтјев за покретање прекршајног поступка и/или

в) подноси приједлог за изрицање хитне мјере заштите.

1. Хитне мјере заштите

Члан 13.

(1) Ради отклањања непосредне опасности по физички и психички интегритет, ради спречавања понављања насиља и гарантовања безбједности жртве, учиниоцу насиља у породици могу се изрећи хитне мјере заштите прије покретања поступка или у току поступка.

(2) Хитне мјере заштите изриче суд за прекршаје.

(3) Приједлог суду за прекршаје за изрицање хитне мјере заштите подноси полиција, овлаштени орган, тужилац или оштећено лице, а изричу се најкасније у року од 24 часа од пријема приједлога, односно извођења учиниоца насиља у породици пред суд.

(4) Хитне мјере заштите су:

а) удаљење учиниоца насиља из стана, куће или другог стамбеног простора и/или

б) забрана приближавања и контактирања учиниоцу насиља са жртвом насиља у породици.

Члан 14.

(1) Хитне мјере заштите изричу се у трајању које не може бити дуже од 30 дана.

(2) Хитне мјере заштите из става 1. овог члана изриче судија за прекршаје рјешењем, на које се може уложити жалба у року од три дана од дана изрицања.

(3) Жалба на одлуку суда о изреченој хитној мјери заштите не одгађа њено извршење.

(4) О жалби одлучује вијеће прекршајног суда који је донио одлуку у року од 48 часова од пријема жалбе.

(5) Приликом напуштања стана, куће или другог простора за становање, учинилац насиља у породици има право да узме своје личне ствари неопходне за свакодневни живот и обавезу да преда кључеве од стана, куће или другог простора за становање.

(6) Суд који је изрекао мјеру испитује њено спровођење и оправданост трајања у периоду за који је изречена.

2. Начин збрињавања жртава насиља у породици

Члан 15.

(1) Центар за социјални рад, односно служба социјалне заштите уз асистенцију полиције може, уз претходни пристанак жртве насиља у породици, ради обезбјеђења физичке заштите и остваривања права и интереса жртве, донијети рјешење о привременом збрињавању жртве у сигурну кућу.

(2) Сигурна кућа представља посебну мјеру подршке којом се обезбјеђује сигуран смјештај и помоћ жртвама насиља у породици, коју може реализовати правно лице.

(3) Ради заштите и обезбјеђења жртве, полиција ће отпратити жртву у кућу, стан или други стамбени простор да би она узела своје и личне ствари других лица која су с њом напустила тај простор, а које су неопходне за задовољење свакодневних потреба.

(4) Мјера из става 1. овог члана може се одредити у трајању које је потребно ради остварења циља мјере, с тим да не може трајати дуже од шест мјесеци.

(5) У оправданим случајевима трајање мјере из става 1. овог члана може се продужити за још шест мјесеци, односно до завршетка поступка и извршења рјешења којим се учиниоцу насиља изриче заштитна мјера.

Члан 16.

(1) Сигурна кућа из члана 15. овог закона мора испуњавати утврђене стандарде у погледу простора, опреме и кадра.

(2) Испуњеност стандарда из става 1. овог члана утврђује комисија коју именује министар породице, омладине и спорта (у даљем тексту: министар).

(3) На основу приједлога комисије, министар доноси рјешење о испуњености стандарда из става 1. овог члана.

(4) Рјешење из става 3. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од двије године од дана пријема рјешења.

(5) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 4. овог члана.

(6) Рјешење из става 3. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба али се може покренути управни спор пред надлежним судом.

(7) Министар доноси Правилник о стандардима за реализацију сигурне куће.

Члан 17.

(1) На основу рјешења из члана 16. став 3. овог закона сигурне куће се уписују у Регистар сигурних кућа, који води Министарство.

(2) Министар доноси Правилник о садржају и начину вођења Регистра сигурних кућа.

Члан 18.

Средства за привремено збрињавање и смјештај жртава насиља у породици у сигурним кућама обезбјеђују се из буџета Републике Српске (у даљем тексту: буџет Републике) у износу од 70%, а из буџета јединица локалне самоуправе у износу од 30% од утврђене цијене смјештаја жртве.

Члан 19.

(1) Исплата трошкова привременог збрињавања жртава насиља у породици у сигурну кућу која се обезбјеђују из буџета Републике врши се путем Министарства, а исплата трошкова збрињавања жртава насиља у породици у сигурну кућу који се обезбјеђују из буџета јединица локалне самоуправе врши се путем центара за социјални рад, на основу рјешења о смјештају.

(2) За остваривање права на исплату трошкова збрињавања жртава насиља у породици која се обезбјеђују из буџета Републике, Министарство расписује конкурс.

(3) Конкурсом се утврђује:

а) рок за подношење пријаве,

б) период на који се односи конкурс,

в) документација која се подноси уз пријаву на конкурс,

г) финансијски извјештај за претходну годину,

д) план рада,

ђ) финансијски план за период на који се односи конкурс и

е) друга питања од значаја за спровођење конкурса.

(4) Сигурне куће уписане у регистар из члана 17. став 1. овог закона конкуришу под једнаким условима за остваривање права на исплату трошкова збрињавања жртава насиља у породици која се обезбјеђују из буџета Републике.

(5) Министар доноси Правилник о начину дојеле средстава сигурним кућама.

(6) Министар доноси Рјешење о цијени збрињавања жртава насиља у породици у сигурној кући.

(7) Рјешење из става 6. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Члан 20.

(1) Правно лице којем је, након спроведеног конкурса, одобрена исплата трошкова збрињавања жртава насиља у породици у сигурну кућу из буџета Републике, закључује уговор са Министарством.

(2) Уговором се регулишу међусобна права и обавезе између Министарства и правног лица из става 1. овог члана.

(3) Министарство врши надзор над намјенским коришћењем средстава.

(4) Правно лице којем је одобрено збрињавање жртава насиља у породици у сигурну кућу подноси Министарству извјештај о начину утрошка средстава из буџета Републике.

Члан 21.

(1) Центар за социјални рад образује стручни тим од представника те установе, органа и служби јединице локалне самоуправе, полиције, невладиних организација и стручњака који се баве питањима породице и насиља у породици, ради утврђивања плана помоћи жртви и координације активности у процесу помоћи жртви, у складу са њеним потребама и избором.

(2) План помоћи жртви посебно садржи мјере које је потребно предузети у складу са законом којим се уређује социјална, здравствена и дјечија заштита.

(3) Ако је жртва дијете, план помоћи жртви садржи и мјере за заштиту дјетета у складу са законом којим се уређују породични односи и прописима којима се уређује заштита права дјете.

Члан 22.

О жртви или учиниоцу насиља у породици не смије се јавно објавити информација на основу које се може препознати жртва или члан породице жртве, осим ако је пунољетна жртва са тим изричито сагласна.

IV САНКЦИЈЕ

Члан 23.

(1) Прекршајне санкције за заштиту од насиља у породици су:

- а) новчана казна,
- б) условна осуда и
- в) заштитне мјере.

(2) Новчана казна и условна осуда изричу се у складу са одредбама закона којима се уређују прекршаји, а заштитне мјере у складу са овим законом.

(3) Сврха прекршајних санкција из става 1. овог члана је да се спријечи насиље у породици, осигура нужна заштита здравља и безбједност жртве, те отклоне околности које погодују или подстицајно дјелују на извршење насиља у породици.

Члан 24.

(1) Заштитна мјера – удаљење из стана, куће или неког другог стамбеног простора, изриче се учиниоцу насиља ако је извршио насиље према члану породице са којим живи у стану, кући или неком другом стамбеном простору, ако надлежни суд оцијени да постоји опасност да би без провођења ове мјере учинилац насиља у породици могао поново починити насиље.

(2) Лице коме је изречена мјера из става 1. овог члана дужно је, без одлагања, напустити стан, кућу или неки други стамбени простор у присуству полицијског службеника.

(3) Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од 30 дана, нити дуже од шест мјесеци.

Члан 25.

(1) Заштитна мјера – забрана приближавања жртви, изриче се учиниоцу насиља ако постоји опасност да би поново могао извршити насиље или ако би присуство учиниоца насиља у породици у близини жртве, стварало жртви висок степен душевне патње која онемогућава нормалне психичке активности жртве.

(2) У рјешењу којим суд изриче заштитну мјеру – забрана приближавања жртви, суд ће одредити мјеста или подручја и удаљеност од најмање 200 метара на којој се учинилац насиља у породици не смије приближити жртви.

(3) Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од 30 дана, нити дуже од једне године.

Члан 26.

(1) Заштитна мјера – забрана узнемиравања или ухођења жртве, изриче се учиниоцу насиља који је насиље извршио узнемиравањем или ухођењем, а постоји опасност да би могао поновити узнемиравање или ухођење жртве.

(2) Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које не може бити краће од 30 дана, нити дуже од једне године.

(3) Министар унутрашњих послова доноси Правилник о начину спровођења заштитних мјера које су у надлежности Министарства унутрашњих послова, а које су прописане у чл. 24, 25. и 26. овог закона.

Члан 27.

(1) Заштитна мјера – обавезан психосоцијални третман, изриче се учиниоцу насиља, ради отклањања узрока насилничког понашања и преваспитања, односно у циљу смањивања и отклањања опасности понављања учињеног насиља.

(2) Мјера из става 1. овог члана може трајати до престанка разлога због којег је одређена, али не може трајати дуже од једне године.

(3) Министар здравља и социјалне заштите доноси Правилник о начину спровођења заштитне мјере – обавезан психосоцијални третман.

Члан 28.

(1) Заштитна мјера – обавезно лијечење од зависности, изриче се учиниоцу насиља који је насиље извршио под утицајем зависности од алкохола, опојних дрога и других психотропних супстанци, а постоји опасност да због те зависности поново учини насиље.

(2) Мјера из става 1. овог члана одређује се у трајању које је потребно за лијечење, заснованом на мишљењу специјализованих стручњака задужених за лијечење, али не може трајати дуже од годину дана.

(3) Министар здравља и социјалне заштите доноси Правилник о начину спровођења заштитне мјере – обавезно лијечење од зависности.

Члан 29.

(1) Надлежни суд може учиниоцу насиља изрећи једну или више заштитних мјера кад постоје услови за њихово изрицање прописани овим законом.

(2) Надлежни суд може затражити од центра за социјални рад:

а) да му пружи помоћ у прибављању потребних доказа и

б) да достави своје мишљење о сврсисходности тражене заштитне мјере.

Члан 30.

(1) Против рјешења о одређивању заштитне мјере може се изјавити жалба надлежном суду у року од три дана од дана достављања рјешења.

(2) О жалби одлучује надлежни окружни суд у року од три дана од дана пријема жалбе.

(3) Жалба не одгађа извршење рјешења о одређивању заштитне мјере.

Члан 31.

(1) Учиниоца насиља у породици је дужан да поступи у складу са изреченом заштитном мјером.

(2) Субјект заштите који у дјелокругу свог рада сазна да учинилац насиља у породици не поступа у складу са изреченом заштитном мјером дужан је да о томе обавијести надлежни суд и центар за социјални рад.

Члан 32.

(1) Рјешење о изреченој заштитној мјери надлежни суд је дужан да достави органу или установи надлежној за спровођење извршења у року од три дана од дана доношења рјешења.

(2) Рјешење о изреченој заштитној мјери из чл. 24, 25. и 26. овог закона доставља се на извршење полицији.

(3) Рјешење о изреченој заштитној мјери из чл. 27. и 28. овог закона доставља се центру за социјални рад и органу, односно установи која извршава заштитну мјеру у складу са законом којим се уређује лијечење и рехабилитација лица зависних од алкохола, опојних дрога и других психотропних супстанци.

Члан 33.

(1) Приликом изрицања заштитних мјера из овог закона водиће се рачуна о сврси, тежини, трајању изречене мјере и њеној ефикасности.

(2) Органи надлежни за спровођење заштитних мјера дужни су да прате њихово извршење и о томе извјештавају суд, предлажу прекид, продужење или замјену другом мјером.

(3) Орган надлежан за спровођење заштитне мјере дужан је да достави суду извјештај о извршењу заштитних мјера најкасније у року од шест мјесеци од дана изрицања заштитне мјере, а по потреби и раније.

V ЕВИДЕНЦИЈЕ И ОБУКЕ

Члан 34.

(1) Субјекти заштите и друга тијела овлаштена за поступање по овом закону дужна су водити евиденцију о предузетим радњама по овом закону и податке о броју покренутих и завршених поступака и других предузетих мјера, те извјештаје о томе достављати Министарству.

(2) Министарство прикупља, обрађује и евидентира податке о насиљу у породици.

(3) Министар доноси правилник о садржају евиденције и извјештаја о насиљу у породици из става 1. овог члана.

Члан 35.

О стицању посебних знања и континуираном стручном оспособљавању и усавршавању судија и тужилаца из области насиља у породици брине се Центар за едукацију судија и тужилаца Републике Српске.

VI САВЈЕТ ЗА СУЗБИЈАЊЕ НАСИЉА У ПОРОДИЦИ

Члан 36.

Ради праћења и процјене спровођења политика и мјера за спречавање и сузбијање насиља у породици, те унапређења координисаног и ефикасног дјеловања у области насиља у породици, Влада оснива Савјет за сузбијање насиља у породици и породичној заједници (у даљем тексту: Савјет).

Члан 37.

- (1) Чланове Савјета, на приједлог Министарства, именује и разрјешава Влада.
- (2) Савјет има девет чланова, који чине представници надлежних министарстава и других републичких органа, јавних установа и стручних служби.
- (3) Савјет може у свој рад укључивати, по потреби, представнике институција, као и невладиних организација, те стручна лица из академске и истраживачке заједнице из области које су од значаја за унапређење политика у области насиља у породици.

Члан 38.

- (1) Мандат чланова Савјета траје четири године.
- (2) Савјет бира предсједника из реда својих чланова.
- (3) Рад чланова Савјета је добровољан и не плаћа се.
- (4) Поступак избора и именовања нових чланова Савјета, због замјене или оставке дотадашњих чланова, истовјетан је поступку и начину избора и именовања чланова који се замјењују.

Члан 39.

- Савјет у оквиру својих надлежности обавља сљедеће послове:
- а) прати спровођење и процјењује политике и мјере за спречавање и сузбијање насиља у породици, те у том смислу даје препоруке и мишљења,
  - б) даје препоруке и мишљења Министарству у поступку предлагања и доношења законских прописа у вези са насиљем у породици,
  - в) креира и учествује у реализовању научних, стручних, истраживачких и других пројеката из области насиља у породици,
  - г) учествује у активностима друштвених партнера у раду на спречавању и сузбијању насиља у породици и
  - д) разматра друга питања од значаја за спречавање и сузбијање насиља у породици.

Члан 40.

- (1) Административно-техничке послове за Савјет обавља Министарство.
- (2) Рад и функционисање Савјета регулише се Пословником о раду Савјета.
- (3) Пословник из става 2. овог члана доноси Савјет натполовичном већином гласова од укупног броја чланова.

VII НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 41.

- (1) Надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.
- (2) Гендер Центар прати примјену овог закона са аспекта испуњавања обавеза из домаћих и међународних стандарда за сузбијање и спречавање насиља над женама и родно заснованог насиља и стандарда за равноправност полова.

Члан 42.

- (1) Новчаном казном у износу од 300 КМ до 900 КМ казниће се за прекршај учинилац насиља у породици који изврши радњу насиља из члана 6. овог закона.
- (2) Новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај учинилац насиља у породици који понови радњу насиља из члана 6. овог закона.
- (3) Новчаном казном од 1.500 КМ до 4.500 КМ казниће се за прекршај пунољетни члан породице који изврши радњу насиља у породици из члана 6. овог закона у присуству дјетета.
- (4) Новчаном казном од 2.000 КМ до 6.000 КМ казниће се за прекршај пунољетни члан породице који понови радњу насиља у породици из члана 6. овог закона у присуству дјетета.
- (5) Новчаном казном од 2.500 КМ до 7.500 КМ казниће се за прекршај учинилац насиља у породици из члана 6. овог закона, ако изврши радњу насиља на штету дјетета.
- (6) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај запослени у образовној, социјалној и здравственој установи који не пријави насиље у породици из члана 6. овог закона.
- (7) Новчаном казном од 300 КМ до 900 КМ казниће се и члан породице који не пријави насиље у породици из члана 6. овог закона када је жртва дијете.

Члан 43.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај лице које не поступи према изреченој хитној мјери заштите (члан 13) и заштитној мјери (члан 31).

VIII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 44.

Правна лица која реализују сигурну кућу дужна су испунити стандарде из члана 16. овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу Правилника о стандардима за реализацију сигурне куће.

Члан 45.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

- а) Правилник о стандардима за реализацију сигурне куће (члан 16. став 7),
- б) Правилник о садржају и начину вођења Регистра сигурних кућа (члан 17. став 2),
- в) Правилник о начину додјеле средстава сигурним кућама (члан 19. став 5) и
- г) Правилник о садржају евиденције и извјештаја о насиљу у породици (члан 34. став 3).

(2) Министар унутрашњих послова ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о начину спровођења заштитних мјера које су у надлежности Министарства унутрашњих послова (члан 26. став 3).

(3) Министар здравља и социјалне заштите ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

- а) Правилник о начину и мјесту спровођења заштитне мјере – обавезан психосоцијални третман (члан 27. став 3) и
- б) Правилник о начину и мјесту спровођења заштитне мјере – обавезно лијечење од зависности (члан 28. став 3).

Члан 46.

До доношења прописа из члана 46. овог закона примјењиваће се подзаконски прописи донесени на основу Закона о заштити од насиља у породици („Службени гласник Републике Српске“, бр. 118/05 и 17/08) ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 47.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о заштити од насиља у породици („Службени гласник Републике Српске“, бр. 118/05 и 17/08).

Члан 48.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: 01- 1481/12
Датум: 18. октобар 2012. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Мр Игор Радојичић